

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 16086/2025
18.03.2026. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија Драгане Маринковић, председника већа, Зорице Булајић и Ирене Вуковић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Ђура Благојевић, адвокат из ..., против тужене ББ из ..., чији је пуномоћник Тијана Марковић, адвокат из ..., ради престанка издржавања, одлучујући о ревизији тужене изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж2 258/25 од 05.08.2024. године, у седници одржаној 18.03.2026. године, донео је

РЕШЕЊЕ

УСВАЈА СЕ ревизија тужиље и УКИДАЈУ пресуда Апелационог суда у Нишу Гж2 258/25 од 05.08.2024. године и пресуда Основног суда у Нишу П2 1457/24 од 10.04.2025. године и предмет враћа првостепеном суду на поновно суђење.

Образложење

Пресудом Основног суда у Нишу П2 1457/24 од 10.04.2025. године, усвојен је тужбени захтев тужиоца, па је утврђено да је престала обавеза тужиоца да издржава тужену, утврђена пресудом Општинског суда у Нишу П 3878/04 од 14.09.2004. године, која је обавеза смањена и продужена пресудом Апелационог суда у Нишу Гж2 339/18 од 17.12.2018. године у ставу трећем изреке. Ставом другим изреке, одлучено је да свака странка сноси своје трошкове.

Пресудом Апелационог суда у Нишу Гж2 258/25 од 05.08.2024. године, одбијене су као неосноване жалбе странака и првостепена пресуда је потврђена.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужена је благовремено изјавила ревизију због погрешне примене материјалног права.

Врховни суд је испитао побијану пресуду у смислу члана 408. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр. 72/11 ... 18/20), који се примењује на основу члана 202 Породичног закона („Службени гласник РС“, бр. 18/05 ... 6/15) те је утврдио да је ревизија тужене основана.

У поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2) ЗКП, на коју Врховни суд пази по службеној дужности.

Према утврђеном чињеничном стању пресудом Општинског суда у Нишу П 3878/04 од 14.09.2004. године, разведен је брак тужиоца и тужене, а тужилац је обавезан да на име свог доприноса за издржавање своје бивше супруге, овде тужене, плаћа месечно 50% од своје пензије коју остварује као војни пензионер, почев од 14.09.2004. године па убудуће док за то постоје законски разлози. Тужилац је дана 02.10.2013. године, закључио брак са ВВ.

Према налазу лекара неуропсихијатра војне болнице Ниш од 20.12.2024. године, тужена је радно неспособна због рекурентног депресивног поремећаја. Сувласник је са уделом од ½ идеалних делова на стану у Нишу и није остварила право на пензију.

Пресудом Основног суда у Нишу П2 28/14 од 26.02.2015. године, одбијен је тужбени захтев овде тужиоца којим је тражио да се утврди престанак обавезе издржавања утврђене пресудом Општинског суда у Нишу П 3878/04 од 14.09.2004. године. Пресуда је правноснажна јер је пресудом Апелационог суда у Нишу Гж2 133/15 од 02.06.2015. године, одбијена жалба тужиоца и првостепена пресуда потврђена. Пресудом Основног суда у Нишу П2 1068/15 од 07.04.2016. године, одбијен је тужбени захтев овде тужиоца, којим је тражио да се утврди престанак обавезе издржавања утврђене пресудом Општинског суда у Нишу П 3878/04 од 14.09.2004. године, као и тужбени захтев да се смањи висина износа супружничког издржавања утврђена истом пресудом. Пресудом Основног суда у Нишу П2 546/17 од 05.04.2018. године, усвојен је тужбени захтев тужиоца и утврђен престанак обавезе издржавања утврђене пресуде Општинског суда у Нишу П бр.3878/04 од 14.09.2004. године, али је пресудом Апелационог суда у Нишу Гж2 339/18 од 17.12.2018. године, првостепена пресуда укинута и одбијен тужбени захтев тужиоца да се утврди престанак његове обавезе издржавања према бившој супрузи, с тим што је обавезан да на име супружничког издржавања туженој исплаћује износ од 25% од пензије коју остварује као војни пензионер, почев од 24.08.2015. године када дана подношења тужбе па док постоје законски разлози за то, у ком смислу је измењена обавеза изражавања установљена пресудом Општинског суда у Нишу П бр.3878/04 од 14.09.2004. године. Пресудом Врховног касационог суда Рев 1447/19 од 16.05.2019. године, одбијена је као неоснована ревизија тужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж2 339/18 од 17.12.2018. године.

Полазећи од наведеног чињеничног стања, нижестепени судови су закључили да су се стекли услови за престанак издржавања применом одредби чланова 163. став 2. и 3. и 167. Породичног закона. Ово стога што је тужиочева обавеза издржавања продужена одлуком Апелационог суда у Нишу Гж2 339/18 од 17.12.2018. године, а од дана правноснажности ове одлуке па до истека рока од пет година колико је обавеза издржавања могла трајати по наведеној пресуди, тужена није поднела тужбу за продужење тужиочеве обавезе издржавања. Због свега наведеног, усвојен је захтев тужиоца и утврђено да је престало право тужене на издржавање од стране тужиоца.

По оцени Врховног суда, основано се ревизијом тужене указује да је одлука о престанку издржавања тужиље због протеча рока од пет година колико супружничко

издржавање установљено пресудом може трајати, донето уз погрешну примену материјалног права.

Према одредби члана 163. став 1. Породичног закона, издржавање може трајати одређено или неодређено време.

У конкретном случају, издржавање тужене установљено је пресудом Општинског суда у Нишу П бр.3878/04 од 14.09.2004. године, али на неодређено време сагласно Закону о браку и породичним односима важећем у време када је ова обавеза пресудом установљена. Пресудом Апелационог суда у Нишу Гж2 339/18 од 17.12.2018. године, издржавање није продужавано, јер претходна обавеза и није била установљена на одређено време, већ је по захтеву тужиоца као дужника издржавања, његова обавеза само умањена. Том пресудом није одлучено да издржавање траје одређено време, пошто је већ раније утврђено да је оно на неодређено време, тако да оно и није могло престати протеклом рока који одлуком није установљен.

Пошто одредба члана 167. став 2 ПЗ, прописује случајеве када издржавање може престати, а који случајеви се односе на околности на стране повериоца (када стекне довољно средстава за издржавањем), односно на страни дужника (ако изгуби могућност за давање издржавања или давање издржавања постане за њега очигледно неправично), које нижестепени судови нису утврђивали због погрешног становишта да је издржавање престало протеклом рока од пет година, нижестепене пресуде су морале бити укинуте и предмет враћен првостепеном суду на поновни поступак.

Из наведених разлога, на основу члана 416. став 2. ЗПП, одлучено је као у изреци.

**Председник већа – судија
Драгана Маринковић, с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић